

[A. C. D. Petersen.]

Medlem Hr. Kyed komme her og sige: Det er i Virkeligheden Venstre, som har været Foregangsmand paa dette Omraade.

Jeg siger: Der skal et stærkt Bryst til — det tror jeg ogsaa, det ærede Medlem har, selv om det ikke gav sig Udslag i hans Stemmeføring, da han skulde sige dette. Det var en overmaade sagtmodig Maade, det ærede Medlem sagde det paa, Formaalet var mere at faa det optaget i Rigsdagstidende og derfra overført til Venstrebladene, end at vi her i Salen skulde lægge Mærke til det.

Jeg skal imidlertid ikke fordybe mig i, hvem der har Æren for denne Lovgivning, jeg skal blot konstatere et enkelt Faktum, nemlig dette, at det ærede Medlem Hr. Ulrich paa et meget tidligere Tidspunkt har sagt: Vi er nødt til at komme til en virkelig Kornordning. Paa et endnu tidligere Tidspunkt fremsatte jeg et Forslag om en delvis Kornordning for Brødkornets Vedkommende. Brødkornet er endnu ikke kommet til Ære og Værdighed som en Del af Kriseforanstaltningerne; men hvis Forholdene ikke ændrer sig, imødeser jeg, at vi ogsaa maa vende tilbage til dette konservative Forslag.

Jeg kan heller ikke se det urimelige i, at Brødet fordyredes lidt, selv om jeg er meget villig til at undersøge, om der ikke var Mulighed for, at dansk avlet Brødkorn blev anvendt til Brød uden Fordyrelse for fattige her i Landet. Det har vi fra konservativ Side, specielt jeg, ikke det mindste imod. Det, det gælder om, er, at det nødvendigeste Næringsmiddel for Landets Befolkning leveres af det danske Landbrug, som under Krigen gennem Lovgivningen blev tvunget til at levere netop dette Produkt til den øvrige Del af Befolkningen til ca. $\frac{1}{3}$ af, hvad de kunde have erhvervet, hvis de havde faaet Lov til at sælge det i det frie Marked.

Nu har Forholdene ændret sig. Udlandet vilde den Gang købe Brødkorn til over 50 Kr. pr. Td., medens Landmændene maatte sælge det til en Maksimalpris af 15—17 Kr. Nu tilbyder Udlandet Brødkorn saa billigt, at Landbruget maa afsætte sit Korn med store Tab. Ligesom der den Gang blev fastsat et bestemt Solidaritetsforhold mellem Producent og Forbruger, saaledes at Producenter leverede til en forholdsvis overkommelig Pris til Forbrugerne, saaledes bør Forbrugerne i Dag ogsaa yde deres Støtte til Producenterne, naar disse er udsat for store Vanskeligheder. Det vil der vist ikke være noget at sige til. Som sagt,

vi kommer nok til dette. De konservative Ideer, der igennem disse Aar under Behandlingen af Forslag til Hjælp til Landbruget har været fremført, vil sikkert mere og mere trænge igennem, saaledes som netop det Lovforslagskompleks, der i Dag er til Behandling, viser.

Det første af Lovforslagene, jeg skal udtale mig om, er Forslag til Lov om en Smørordning; det er jo et i Tekst overmaade lille Lovforslag, der er ikke mere end 5 Paragraffer, som har Relation til det, der skal indføres. Men dets Virkninger vil sikkert blive lige saa minimale som Teksten. Man indfører en Afgift paa det Smør, som forbruges her i Landet, en Afgift, der udgør Differencen mellem en Notering paa 2 Kr. 15 Ø. pr. kg og den til enhver Tid fastsatte Notering. Hvis Prisen i Dag, der efter Pristallet i Gaar er 2 Kr. 4 Ø., holder, skal der altsaa opkræves 11 Ø. pr. kg Smør, der forbruges her i Landet. Nu har man opgjort Forbruget her i Landet til 30 Mill. kg, det vil sige, at Afgiften bliver 3,3 Mill. Kr. Landbruget forbruger imidlertid selv $\frac{1}{3}$ af det nævnte Kvantum, og derfor maa vi fradrage 1,1 Mill. Kr., som Landbruget selv skal betale. Der bliver saaledes kun 2,2 Mill. Kr. tilbage, og disse 2,2 Mill. Kr. skulde paa en eller anden Maade komme det Landbrug til gode, som producerer Smørret.

Hvis man gaar ud fra disse 2,2 Mill. Kr. og undersøger, hvor meget det giver i samlet Forhøjelse for Landbruget pr. kg Smør, bliver det en Forhøjelse af 1,5 Ø. pr. kg. Fastholder man dette, maa man straks erkende, at der ikke opnaas stor Virkning ved at indføre denne nye Ordning; men det er Princippet, vi fra konservativ Side tiltræder, og vi erklærer os derfor villige til i Udvalget at forhandle videre for om muligt at nærme Landbrugsministerens Forslag og vort Forslag til hinanden.

Det ærede Medlem Hr. Kyed fremkom ogsaa ved denne Lejlighed med en underlig Oplysning. Det ærede Medlem sagde, at hans Partifæller var de eneste; der havde fremsat et virkeligt Forslag, som kunde bringe en effektiv Forbedring af Smørprisen, nemlig en Margarineafgift. Da de Oplysninger, jeg har faaet af mine Partifæller i Landbokommissionen — jeg har jo ikke den Ære at være Medlem —, gaar ud paa, at de paa det konservative Partis Vegne stillede et positivt Forslag om en Minimalpris paa Smør paa 3 Kr. og til Støtte herfor en Afgift af Margarine, saa spørger jeg det ærede Medlem, om det ærede